

Autor se v práci zabývá chirurgickou technikou genioglossus advancement a závěsu jazyky (dále jen GAHM) používanou v terapii obstrukčního spánkového apnoického syndromu (dále jen OSAS). Zaměřuje se speciálně na metody, kdy se horní cesty dýchací (dále jen HCD) rozšiřují za pomoci operací modifikujících skelet obličeje. Po definici cíle výzkumu v kapitole 1 a obecném úvodu v kapitole 2 nalézáme v kapitole 3 popis a definici OSAS, dále pak fyziologické, patofyziologické a epidemiologické poznámky o spánku, ventilaci ve spánku a OSAS. V kapitole 4 doporučuje autor některé nové vyšetřovací metody HCD, které lze provést v běžné stomatologické ordinaci a které umožňují u některých pacientů predikovat riziko vzniku nebo přítomnosti OSAS. V kapitole 5 je přehled terapeutických možností u OSAS a detailní popis různých chirurgických technik provedení GAHM. Výsledky v kapitole 7 v souladu s cíli výzkumu a metodikou popsanou v kapitole 6 ukazují na velkém souboru vyšetřených pacientů závislost obezity (vyjádřenou pomocí BMI) na závažnosti OSAS, spolu s některými kefalometrickými hodnotami, u kterých doposud nebyla tato závislost publikována. U operovaných pacientů pak dokazuje vysokou úspěšnost GAHM v terapii OSAS, avšak jen za předpokladu zpřísnění indikačních kritérií vzhledem k BMI. Dlouhodobým sledováním pacientů na RTG snímcích se ukazuje, že změny HCD po GAHM jsou stabilní. Unikátní je pak porovnání charakteru těchto změn se změnami HCD, které vznikají po předsunutí dolní čelisti při hypoplasii mandibuly. Na podkladě sledování komplikací můžeme konstatovat, že GAHM je metodou, která je bezpečná. V kapitolách 8 a 9 diskutujeme a hodnotíme výsledky výzkumu. Za nejdůležitější považujeme zjištění, že u operací v ústech a na krku budeme muset zcela jistě v budoucnu brát kromě všech dosavadních indikačních kritérií v potaz i vliv těchto postupů na HCD a ventilační poměry ve spánku.